

За срамъ на чуждитѣ езици
 Въ правителството все се врѣшъ;
 Кога говоришъ мелишъ трици,
 Кога те хулятъ ти се смѣшъ.

Да поразсѣдишъ не умѣешъ,
 Прѣдъ разумнитѣ мѣлчишъ;
 Прѣдъ тѣхъ езикътъ си държишъ,
 Като че ужъ благоговѣшъ.

И мислишъ, че си Исполнѣ
 Между разумнитѣ двукраки,
 Че съ име свѣршвашъ ти на аки,
 Бѣди какъвто щешъ господинъ,
 Човѣшкия родъ безъ да забикаля
 Познава винаги Михалѣ.

